

شمیران، بهشت پنهان تهران

۷ تیر ۱۴۰۴ ساعت ۲۰:۳۵

تابستان شمیران واقعاً همچون بهشت بود. پرتو روشن خورشید جنوب، آسمانی خالی از ابر، هوایی که همچون بلور شفاف و به دلیل کمی رطوبت بنحوی غیر قابل قیاس حاکی ماوراء بود.

شمیران یکی از مناطق قدیمی و مهم تهران بود که بسیاری از اروپائینی که در دوره قاجار وارد ایران شده بودند در آنجا سکونت داشتند و یا حداقل مدت کوتاهی را در آنجا گذرانده بودند. آنچه که در شمیران همواره مورد توجه بسیاری از مسافران بوده، موضوع آب و هوا و به خصوص خانه‌های شمیران است:

«تابستان شمیران واقعاً همچون بهشت بود. پرتو روشن خورشید جنوب، آسمانی خالی از ابر، هوایی که همچون بلور شفاف و به دلیل کمی رطوبت بنحوی غیر قابل قیاس حاکی ماوراء بود، آن شب‌های سحرآسا در زیر آسمان پرستاره چشمک‌زن با کنسرت پرندگان بی‌شمار، آن ییلاق کوهستانی با عظمت، با دیدی به مناطق دور و دست نیافتنی، باغ‌هایی با جویبارهایی مترنم در زیر سقف سبز درختان کهنسال، هوای همیشه آفتابی که هیچ اثری از باد و باران در آن نیست، آنگاه خانه‌هایی راحت که برای آسایش و خوشگذرانی تعبیه شده‌اند، مستخدمین فراوانی که منتظر اجرای دستور بودند و نقش آرزو را در نگاه‌های ما می‌خواندند، با اسب‌ها و اتومبیل‌های حاضر براق، این همه گوشه‌ای از زندگی بود که ما در شمیران داشتیم و هر کس که در بحبوحه تابستان در شمیران باز هوا را گرم می‌یافت، می‌توانست به دره لار با دو هزار متر ارتفاع برود. برای رسیدن به آنجا با قافله ناطر دو روز وقت لازم بود. در آنجا می‌شد چادر زد و در مصاحبت چادرنشینانی بسر برد که از محل قشلاق خود واقع در جنوب ایران تا به این دره مرتفع راه سپرده بودند.»

منبع: ویبرت بلوشر، سفرنامه بلوشر، ترجمه کیکاووس جهانگیری، تهران، انتشارات خوارزمی، ۱۳۶۹، ص ۲۱۱

آدرس مطلب :

<https://www.cafetarikh.com/news/۵۰۱۲۷/تهران-پنهان-بهشت-شمیران>